

Perspex

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren



8e jaargang | Juni 2007 | nr. 29

Interviews met nieuwe ChristenUnie-kopstukken; Eimert, Tineke en Arie aan het woord

- 2** Internationale
summerschool
- 3** **Arie Slob:** "Ik ben nog
lang niet uitgekeken op het
Kamerwerk"
- 4** Interview **Eimert van
Middelkoop**
- 7** Nieuwe en oude
bestuursleden
- 8** **Tineke Huizinga** als
staatsecretaris
- 10** Wat vind **Cisca
Dresselhuys** van de
ChristenUnie?
- 12** Promoten op **Soul
Survivor**



Forse ledengroei op Soul Survivor

Tijdens het christelijke festival Soul Survivor heeft Perspectief, ChristenUnie-jongeren, wederom haar ledenaantal zien groeien. De politieke jongerenorganisatie heeft in vier dagen 43 nieuwe leden geworven.

Wouter Kremer, promotie-coördinator van Perspectief: "Je kunt merken dat politiek leeft onder christelijke jongeren."

Volgens Margreet Schutte, bestuurslid communicatie, geeft de ledengroei van de jongerenorganisatie een signaal aan de moederpartij. "Op het festival kwam duidelijk naar voren dat de jongeren het uitstekend vinden dat de ChristenUnie nu een regeringspartij is. We zien een duidelijk verschil in interesse onder de jongeren in

verhouding tot voorgaande jaren", aldus Schutte.

Het is ook voor het eerst dat de organisatie van Soul Survivor een politiek seminar op het programma heeft gezet. Rogier Havelaar, voorzitter van Perspectief, verleende zijn medewerking aan dit seminar.



Mart Keuning gekozen als vice-voorzitter

Algemeen Secretaris Mart Keuning is door het Algemeen Bestuur van

Perspectief gekozen als vice-voorzitter. De 18-jarige Barnevelder volgt politiek commissaris Harmjan

Vedder op, vanwege diens vertrek als bestuurslid..

Keuning laat in een reactie weten blij te zijn. "Ik ben blij." Hij heeft veel ambities, maar welke dat precies zijn weet hij nog niet. In de praktijk is de vice-voorzitter het tweede gezicht, na de voorzitter, van de vereniging. Daarnaast zit de vice-voorzitter eventueel vergaderingen voor en valt in voor de voorzitter. Ook heeft de vice-voorzitter zitting in het Dagelijks Bestuur van Perspectief. Eén van

de eerste taken van Keuning was een bezoek aan Israël, op uitnodiging van de organisatie Christenen voor Israël. Hij deed dit samen met Arie Kuiper, politiek commissaris voor Buitenlandse zaken en twee andere leden van Perspectief. Met zijn benoeming treedt

Keuning toe tot een rijtje illustere voorgangers: Frank Visser, Jurgen van Houdt, Peter de Kluijver en Harmjan Vedder. Het wachten is op de eerste vrouw in deze positie, maar volgens Keuning was dat niet aan hem om die rol te vervullen.

Perspectief organiseert infoavond over aids

Perspectief organiseerde in april op het partijbureau in Amersfoort een informatieavond over hiv/aids.

ChristenUnie-kamerlid Joël Voordewind was één van de aanwezigen. Hij vertelde hoe de ChristenUnie aankijkt tegen de aidsproblematiek. Het liefst zou iedereen willen dat de ziekte verdwijnt, maar er is nog een lange weg te gaan

Darija Kupers, beleidsmedewerker bij Prisma, een overkoepelingsorganisatie van diverse christelijke ontwikkelingshulporganisaties, vertelde vanuit haar achtergrond over de aidsproblematiek in Afrika. Daarbij liet zij een video zien. De aanwezigen werden ook

getraakteerd op heuse Afrikaanse soep. In Afrika krijgen mensen die als middel om hun weerstand op te bouwen.

Ook Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar liet een video zien over zijn ervaringen in Kenia. Daarna

vertelde Joël Voordewind het één en ander over de politieke kant van het probleem. Eén van de Millenniumdoelstellingen is om voor 2015 een halt toe te roepen aan de verspreiding van hiv/aids. Op dit moment neemt de problematiek alsmaar toe. In sommige landen in Afrika is bijna 25% van de bevolking besmet, om nog niet te spreken van andere werelddelen. Er kan van alles gedaan worden tegen aids, maar een echte oplossing voor deze ramp is nog niet in zicht.

De avond werd door zo'n 15 mensen bezocht, Perspectiefers en belangstellenden van buiten. Ook vorige activiteiten op de maandag werden vrij goed bezocht. Daarmee lijkt het plan om van de maandagavond een 'clubavond' te maken langzaam aan te slaan.

Perspectief neemt deel aan internationale summerschool

Het European Christian Political Youth Network (ECPYN), het internationale netwerk waar Perspectief deel van uit maakt, houdt van 11 tot 14 juli haar internationale summerschool. Er spreken verscheidene politici en er zijn excursies, dit jaar onder andere naar de Europese Centrale Bank in Frankfurt. Daarnaast is er de gelegenheid kennis te maken met jongeren uit heel Europa. Vanuit Perspectief zal ook een groep deelnemen aan de summerschool

De ECPYN werd in 2004 opgericht als netwerk van verschillende christelijke politieke jongerenorganisaties. Eerdere summerschools werden onder andere in Lunteren en Kortenberg (België) gehouden. Daarnaast is er de gelegenheid kennis te maken met jongeren uit heel Europa die actief zijn in de

christelijke politiek in hun land. Meer info op www.ecpyn.org/summerschool. Voor eventuele vragen kan gemaild worden met Jonathan van Tongeren (internationaal@perspectief.nu), bestuurslid internationaal van Perspectief.

“Ik ben nog lang niet uitgekeken op het Kamerwerk”

Arie Slob (45) zit sinds 2002 in de Tweede Kamer en is het Kamerwerk nog lang niet zat. Op 15 februari 2007 werd hij tot fractievoorzitter van de ChristenUnie gekozen. We vroegen naar de ervaringen van de kersverse fractievoorzitter en zijn visie op het kabinet Balkenende IV.

door Eva van Soest

Hoe bevalt het fractievoorzitterschap van de ChristenUnie?

Ik vind het enorm boeiend en energerend. Het is wel een hele omschakeling, omdat de ChristenUnie nu ook regeringsverantwoordelijkheid draagt. Ook heb ik minder portefeuilles onder mijn hoede; ik ben nu veel meer bezig met afstemming/overleg met anderen, waardoor mijn hele werkindeling is veranderd.

“Onze standpunten blijven hetzelfde, ook na compromissen”

Voormalig fractievoorzitter van het CDA, Maxime Verhagen, noemde het fractievoorzitterschap een mooie hondenbaan. Ervaart u dat ook zo?

André Rouvoet heeft dat ook al eens gezegd, dus wellicht dat hij die uitspraak van hem gestolen heeft. Zelf denk ik niet zo in die termen. Aan het fractievoorzitterschap kleven mooie en minder mooie kanten, je hebt bijvoorbeeld meer verantwoordelijkheid.

Had u zelf ook niet liever een ministerspost bekleed of staatssecretaris geworden?

Ik heb dat altijd open gelaten, ik realiseerde me wel dat na de verkiezingen alles anders zou worden. Zelf was ik tot het inzicht gekomen dat ik nog lang niet ben uitgekeken op het Kamerwerk. Het was voor mij niet nodig om iets heel anders te gaan doen en het was dus een bewuste keuze om me verkiesbaar te stellen voor het fractievoorzitterschap.

Jaques Tichelaar, fractievoorzitter van de PvdA, heeft gezegd dat hij de grenzen/rand van het regeerakkoord wil opzoeken. Gaat u dat ook doen en van welke punten gaat u een speerpunt maken?

We zijn nu nog bezig om het akkoord helemaal te leren kennen en te kijken wat we ervan vinden en welke onderwerpen er niet of onvoldoende instaan. Wij gaan ons verkiezingsprogramma naast het akkoord leggen. En onze nadruk zal

net als voor de verkiezingen komen te liggen op aandacht voor jeugd en gezin, duurzaamheid en degenen die niet voor zichzelf kunnen opkomen. Daarin steunden de kiezers ons en daar blijven wij voor staan.

“Als fractievoorzitter heb je meer verantwoordelijkheid”

En wat betreft abortus en dergelijke?

Daarbij zullen we er scherp op toezien dat de punten, die daarover in het regeerakkoord staan, zullen worden uitgevoerd.

De PvdA heeft onlangs een contract getekend met het COC. Heeft u nog vertrouwen in de coalitie met de PvdA, die zich niet meer aan het regeerakkoord lijkt te willen binden waar het gaat om gewetensbezwaarde ambtenaren?

Het waren niet de bewindslieden die dat contract hebben getekend, maar de partijvoorzitter van de PvdA. Wij zullen het kabinet wijzen op wat vastgelegd ligt in het regeerakkoord. Het onderwerp ligt heel gevoelig, dus we gaan ook voorzichtig met het onderwerp om. Betreurenswaardig is dat er lokaal zoveel afdelingen hebben vastgelegd dat gewetensbezwaarde ambtenaren worden geweigerd, die kant wilden we juist niet op.

“Het is fijn dat katholieken vertrouwen in de ChristenUnie krijgen”

U hebt onlangs met het COC, de organisatie die zich inzet voor integratie van homoseksuelen, gepraat. Wat is daar uitgekomen?

Inhoudelijk blijft er het verschil in standpunten. Toch is het goed om er met elkaar over te praten. Ik heb hen gevraagd om de boel niet verder op scherp te zetten. Ze hebben geluisterd, maar in de toekomst zal



moeten blijken of ze dat zullen doen.

Hoe denkt u over het openstellen van het lidmaatschap van de partij voor katholieken?

Ik ben er blij mee als de achterban van de ChristenUnie zich verbreedt. Het is enorm fijn dat ook katholieken meer vertrouwen krijgen in het programma van de ChristenUnie. Bij erkenning en onderschrijving van het gedachtegoed, zoals weergegeven in de Uniefundering en verklaring, is het prima dat zij ook lid worden van de ChristenUnie.

Bent u bang dat door de kabinets-

deelname van de ChristenUnie, waarbij de ChristenUnie ook compromissen moeten sluiten/vuile handen moeten maken over belangrijke zaken, de ChristenUnie een soort mini-CDA zal worden en ook aanhang daardoor zal verliezen?

Nee, daar ben ik niet bang voor. We hebben zes zetels en hebben behoorlijk veel bereikt in deze coalitie, er zijn behoorlijk wat elementen van ons verkiezingsprogramma terug te vinden in het huidige akkoord en daar zijn we blij mee. Voor ons is niet het compromis het doel, maar het doel is om onze eigen standpunten te verwezenlij-

ken. Het CDA heeft compromissen meer geaccepteerd en neemt een compromis soms zelfs als eigen standpunt over. Ook zijn wij – anders dan het CDA – een exclusief christelijke partij. Mensen die zich aansluiten bij de ChristenUnie en die vertegenwoordigen zullen ook uitgesproken christen moeten zijn en zich achter de grondslag en idealen van de partij scharen. Wij zullen onze doelen zeker niet onder stoelen of banken steken en daarvoor blijven vechten. Onze uitgesproken ChristenUnie-standpunten blijven dezelfde, ook als we compromissen moeten sluiten.

'I have a dream'

Op 9 juni 2007 stond Perspectief weer met een stand op de EO-jongeredag. Bezoekers werden uitgenodigd op de foto te gaan met hun droom. Daar werd masaal gebruik van gemaakt. Terwijl binnen André Rouvoet op een gitaar stond te pingelen, gingen buiten meer dan honderd jongeren op de foto om te laten zien wat hun droom is.



“Ik ben trots op het werk dat de militairen verzetten”

Nadat bekend werd dat de ChristenUnie zou gaan deelnemen aan het kabinet, spookte al gauw de naam Eimert van Middelkoop (58) rond in de gangen van Den Haag en bij de pers, als mogelijk minister van Defensie of Milieu. Op 22 februari 2007 werd hij dan ook als minister van Defensie beëdigd in het kabinet Balkenende IV. We vroegen hem naar zijn prille ervaring als minister en zijn visie op de Nederlandse militairen, die in Uruzgan meehelpen aan de wederopbouw van Afghanistan.

door Eva van Soest & Karin de Geest

Hoe zijn de afgelopen maanden als minister u befallen?

Goed, ik heb het als positief ervaren. Wel erg intensief, omdat je degene bent die moet sturen. Een voordeel is dat we een royaal ambtenarenapparaat hebben, die hun best gedaan hebben om mij zo snel mogelijk op pad te helpen.

Hoe vindt u het om in een auto met chauffeur te rijden?

Erg efficiënt, ik heb daardoor 1,5 uur extra werktijd. Ik beschouw het ook wel als een kleine gevangenis, omdat het je afsluit van de buitenwereld. Je moet het raam openen om er achter te komen dat het lente is.

“Wangedrag heeft consequenties voor je reputatie”

Ervaart u, nu u minister van Defensie bent, het als een gebrek dat u zelf niet in militaire dienst hebt gezeten?

In bepaalde zin wel; ik heb namelijk wel een achterstand in het goed aanspreken van de verschillende rangen en standen. Wel is er een marinier, die mij constant begeleidt bij bezoeken en me zo nu en dan wat in het oor fluistert. Het beeld van militaire dienst heb ik moeten corrigeren. Vroeger was militaire dienst iets wat verplicht was, nu is het een vrijwillige keuze om in militaire dienst te gaan. Hierdoor is er meer professionaliteit en vastberadenheid bij de militairen.

Bent u er trots op dat Nederland in Uruzgan meedoet aan de wederopbouw van Afghanistan?

Ik ben trots op het werk dat de militairen verzetten. Ook de professionaliteit, de vastberadenheid en de wijze waarop zij met risico's omgaan, bewonder ik.

Het kabinet heeft met de Tweede Kamer afgesproken dat de missie tot augustus 2008 duurt. Het lijkt er echter nog niet op dat Afghanistan op dat moment volledig is opgebouwd. Bent u er voorstander van dat de Nederlandse militairen langer dan augustus 2008 in Afghanistan blijven?

Zelf ben ik met Verhagen en Koenders al in Afghanistan geweest en er zal een vooruitgangrapport verschijnen over Afghanistan. De NAVO zal uitzoeken of langer blijven goed is of niet en in de zomer valt hierover het besluit in de Kamer.



“Ik heb soms moeite met de juiste aanspreekvormen van militairen”

De Nederlandse strategie in Uruzgan is enigszins veranderd. Verwacht u dat er hierdoor minder doden zullen vallen?

Er is geen nieuwe strategie en wij verzinnen ook geen nieuwe strategie. De NAVO bepaalt de strategie. Kranten schrijven wel over nieuwe strategieën, maar die zijn er niet.

Hoe denkt u dat het komt dat er onder de Nederlandse militairen relatief minder doden zijn?

Militairen praten wel over het soldatengeluk, zelf zou ik die term niet gauw gebruiken, omdat ik christen ben. Wel is het zo dat er veel in veiligheid is geïnvesteerd. Ook moet niet vergeten worden dat het geen vechtmiszie is; het gevecht wordt door de militairen ook niet opgezocht.

Ik sprak laatst met de Amerikaanse generaal McNeill, commandant van de ISAF, en die had het volgende mooie beeld van wat ISAF inhoudt: Een man, die in zijn ene hand een troffel heeft om het land op te bouwen en in de andere hand een wapen ter bescherming. Hetzelfde beeld vindt je in de Bijbel terug als Nehemia bezig is met de wederopbouw van de muren van Jeruzalem.

Hoe is de invloed van de ChristenUnie te merken in het beleid van het ministerie van Defensie?

De krijgsmacht heeft altijd al een positie gehad in het midden van de christelijke politieke filosofie. Denk daarbij aan hoe Paulus schrijft over de overheid, die het zwaard draagt. Als christen treedt je dus geen vreemde wereld binnen bij Defensie.

Er is ook een verbod op pornobladen voor de militairen. Is dat een specifiek punt van de ChristenUnie?

Defensie heeft al langer een gedragscode, die de eigen verantwoordelijkheid van commandanten en militairen benadrukt. Het is van belang dat militairen zelf tot het inzicht komen dat porno ongepast is. Pornobladen waren al eerder verboden, maar ik zal dat zeker krachtig ondersteunen. Zoals een arts geen porno kijkt op zijn werkamer, moeten militairen dat ook niet doen.

Er is ook een verbod op alcohol. Wangedrag in vrije tijd kun je namelijk niet loskoppelen van je reputatie en het brengt ook schade toe aan het aanzien van Defensie.



“De ChristenUnie maakt het CDA scherper”

De PvdA heeft onlangs een contract getekend met COC dat ze geen wettelijke bescherming willen geven aan gewetensbezwaarde ambtenaren. Heeft u nog vertrouwen in de coalitie met de PvdA, die zich niet mee recht aan het regeerakkoord lijkt te willen binden als het gaat om gewetensbezwaarde ambtenaren?

Wij zijn hierdoor niet echt verrast, omdat we dat verwacht hadden. We hebben van tevoren geweten dat er zulk soort zaken zouden gaan spelen, maar het blijft fors slikken. Ik vind echter dat op dit punt het regeerakkoord naar letter en geest moet worden uitgevoerd. Verder is de sfeer in het kabinet prima, het is een doodnormaal kabinet. Ook tegengestelde opinies in een kabinet zijn volstrekt normaal.

Bent u niet bang dat de ChristenUnie wegens de compromissen in het regeerakkoord een soort mini-CDA zal worden en ook

aanhang daardoor zal verliezen?

Nee, daar ben ik niet bang voor. Compromissen sluiten is in de politiek een buitengewoon goede zaak. Daarnaast is de ChristenUnie de afgelopen tijd enorm opgeleefd, ook onder jongeren. De ChristenUnie is in dit kabinet geheel zichzelf gebleven, ik ben dan ook niet bang voor een identiteitsverschuiving.

Wat betreft het CDA zie ik een positieve prikkeling; nu ze met ChristenUnie regeren zijn ze zelf ook scherper. Hoe dichter het CDA functioneert bij de eigen bronnen, hoe beter het is.

Binnen de achterban van de ChristenUnie was er brede acceptatie van het akkoord, niemand heeft het raar gevonden. Ook kom ik regelmatig mensen tegen, die nooit ChristenUnie zouden stemmen, maar die wel tegen me zeggen: “Geweldig dat jullie in het kabinet zitten.” De peilingen wijzen er eerder op dat de ChristenUnie groeit dan dat de aanhang slinkt.

Even vragen...

Wat vinden zij van het hedendaagse politieke beleid?

Tijdens een wandeling in Kijkduin, zag Samuela Wijnja, redactielid van Perspex, Lody (22) en Marijke (23) een ijsje eten. Ik wilde wel eens weten wat zij van het nieuwe kabinetsbeleid vinden.

Waar woon je?

Marijke: "Wij wonen in Rotterdam. Deze irritante jongen is trouwens niet mijn partner hoor, we zijn burens".

Op wie heb je gestemd?

"Ik heb niet gestemd. Het maakt mij eigenlijk niet uit welke partijen het beleid uitvoeren, ik ben heel gehoorzaam en luister er toch wel naar", vertelt Marijke lachend.

Lody heeft ook niet gestemd. "Wat heeft het voor zin om te stemmen? Er is gewoon geen ideale partij wat mij betreft. Ik vind het belangrijk

dat een partij veel doet voor jongeren, dat zie ik nog niet echt terug. Zeker voor de hangjeugd moet meer aandacht komen, zij hangen natuurlijk niet voor hun lol. Het moge duidelijk zijn dat ze gewoon niets te doen hebben."

Wat vind je van het nieuwe kabinetsbeleid?

"Te betuttelend. Ik heb persoonlijk niets tegen homo's, van mij mogen ze trouwen. Wat de ChristenUnie vindt, moeten ze zelf weten, maar de ideeën van deze partij zijn wel erg naïef. Beleid dat er eenmaal is, is moeilijk terug te draaien.



Mensen zijn nu gewend aan een bepaald soort vrijheid. Ik vind die vrijheid eigenlijk ook wel heel belangrijk", aldus Marijke. Lody zegt: "Ik vind dat de ChristenUnie er beter voor kan zorgen dat er meer seksuele voorlichting komt. Op deze manier is abortus misschien wel helemaal niet nodig. Ik hoorde laatst wel dat de overheid van plan is om op meer basisscholen te gaan voorlichten. Dat is wat mij betreft een stap in de goede richting."

Wat vind je van de ChristenUnie?

Lody: "Er was voor de verkiezingen een minister die een rap maakte, hoe heet hij ook al weer? O ja Rouvoet! Ondanks dat hij niet kon rappen heeft hij wel de aandacht getrokken. Zeker van mij in ieder geval".

"Erg vooruitstrevend zo'n rap, terwijl ze in andere dingen weer erg conservatief zijn. Dat vind ik eigenlijk wel een beetje tegenstrijdig. Dat ze sociaal zijn, vind ik wel goed, maar ik zal dan toch eerder op PvdA stemmen. Die zijn wat vooruitstrevender", stelt Marijke.



Daniël de Zoete is 23 jaar oud. Hij woont in Den Haag en is werkende student. Ook hem vroeg ik naar zijn mening over het hedendaagse politiek beleid.

Op wie heb je gestemd?

"Ik moet eerlijk zeggen dat mij dat een beetje ontgaat is, maar volgens mij was het op Geert Wilders.

Zijn ideeën liggen denk ik het dichtst bij die van mij."

Wat vind je van het nieuwe kabinetsbeleid?

"Ik sta in ieder geval wel achter het beleid van de ChristenUnie, maar ik vind zo'n debat over abortus wel erg moeilijk hoor. Ik denk dat je zo iets toch per situatie moet bekijken. Ik had wel liever vier partijen zien regeren: VVD, CDA, CU en PvdV. Dan kan er tenminste tussen verschillende denkwijzen een overeenkomst gesloten worden. Nu zie ik eigenlijk dat ze allemaal elkaars kont kussen. Ze zijn het wel heel erg met elkaar eens. Door deze ontwikkeling verandert er nog niets."

Hoelang denk jij dat dit kabinet in stand blijft?

"Doordat ze het plotseling erg met elkaar eens zijn, of misschien wel doen alsof ze het met elkaar eens zijn, denk ik dat ze het toch gewoon vier jaar vol gaan houden met elkaar."

Uitgestraald?

Wat is het gevaar van UMTS-zendmasten?

Je kent het wel, je bent verliefd, misschien al verloofd en je gaat binnenkort trouwen. Trouwen dat is mooi, maar ondanks dat kunnen er meningsverschillen blijven bestaan. Neem bijvoorbeeld de ligging van jullie toekomstige woonplaats, de kleur van de bank, of de afstand tot je schoonouders.

Maar denk je dan ook aan het al of niet gaan wonen bij een UMTS-zendmast voor mobiele telefoons? Straling van deze masten is toch gevaarlijk? Of merk je juist niets van de straling van die zendmasten? Het volledige netwerk op je mobiel is toch het enige wat je merkt van zo'n paal?

Door Michaël van der Meulen

Onbeperkte bereikbaarheid

Zendmasten: je ziet ze soms gecamoufleerd in kerk- of watertorens, als versiering van flatgebouwen of als vogelverschrikkers in weilanden. Tegenwoordig zijn wij in bijna geheel Nederland bereikbaar. Behalve misschien dan nog niet helemaal op de beboste Veluwe. De actieradius van een zender op zo'n mast kan variëren van tussen de 100 meter en de 7 kilometer. Door de toenemende toepassingen op de mobiele telefoons mag aangenomen worden dat de komende jaren het aantal antennes uitgebreid zal worden. Door met name

de veiling van UMTS-frequenties (universal mobile telecommunications system) in 2000 zullen de komende twee, drie jaar tweemaal zoveel antennes nodig zijn als voor de huidige mobiele telefonie toepassing. Deze opmars van 'mobiliteit' wordt door de Rijksoverheid bevorderd middels de nota De Digitale Delta. In deze nota wordt gesteld dat "binnen duidelijke kaders van volksgezondheid, leefmilieu en veiligheid voldoende ruimte gestimuleerd en geboden moet worden voor antenne-opstelpunten". Een voorgenomen besluit dat dit bevordert, is onder andere het vergunningvrij maken van antenne-

installaties kleiner dan 5 meter. Hierdoor kan elke operator alles plaatsen, ook in woonwijken.

Schadelijke straling

Straling: je kunt ze helaas niet zien maar de geruchten en twijfels die erover bestaan lijken op www.stopumts.nl niet verholpen te zijn. Neem bijvoorbeeld het verhaal van de 38-jarige Edwin van Vierzen die last heeft van oorsuizingen sinds er een UMTS-mast op zijn flat verrees. Daarnaast is er het verhaal van Alex Swinkels van 'Spijkenisse tegen Straling' te lezen. Op de bovenste drie etages van de Marrewijkflat in Spijkenisse bleek



zijn stralingsmeter uit te slaan. 1,8 volt per meter, 2 volt per meter. De mensen die daar woonden, hadden volgens hem allemaal klachten, van duizeligheid tot kanker. En zo gaat het maar door op deze anti-umts-site. De tendens lijkt te zijn "zolang niet bewezen is dat die technologie onschadelijk is, moeten we er niet aan beginnen". Maar wat is de oorzaak van deze onrust?

Onderzoek

De onrust rond UMTS-masten ontstond nadat TNO in 2003 de uitkomsten van een onderzoek naar het welbevinden van mensen in de buurt van UMTS-masten bekend maakte. Uit dit onderzoek bleek dat UMTS-straling kan leiden tot onder meer duizelingen en tintelingen. Naar aanleiding van deze onderzoeksresultaten werd aan de technische universiteit in Zürich verder onderzoek verricht. De con-

clusie van de Zwitsers was dat UMTS-zendmasten niet schadelijk zijn voor de gezondheid. Ook werden de Nederlandse onderzoeksresultaten in dit onderzoek niet bevestigd.

Volgens de norm

Wetenschappelijk onderzoek, dat door de Gezondheidsraad is gebundeld, laat ook zien dat het TNO-onderzoek voorlopig onvoldoende basis vormt om het beleid ten aanzien van UMTS te veranderen. Op een afstand van meer dan 3 meter vóór een antenne en 0,5 meter onder een antenne treedt in Nederland geen overschrijding op van de adviesnormen. Dit komt overeen met de internationale norm van het IRPA (International Radiation Protection Association, nu ICNIRP). De rijksoverheid ziet daarom tot nog toe géén aanleiding om regels te stellen voor het weren van UMTS-antennes in de buurt van wooncomplexen.

Toch is er een klein addertje onder het gras. Tot nu toe moeten bewoners namelijk wel instemmen met het plaatsen van antennes op hun appartementen. Dus als je binnenkort een appartementje koopt (als jong gehuwden) e

Vertrekkende bestuursleden

Oude bestuursleden nemen afscheid. Ijn die de vrijgekomen plaatsen moeten opvullen. En die zijn er dus ook. Joëlline Goossen, Marijn Gunnink en Pieter Leemhuis stellen zich voor. De redactie van Perspex wenst hen veel succes bij het werk voor Perspectief.



Harmjan bij Rogier op bezoek tijdens het Brabantse carnaval in Tilburg, februari 2006

Harmjan Vedder

Harmjan heeft 955 dagen in het bestuur van Perspectief gezeten. Hij was politiek secretaris. Harmjan heeft zich hard gemaakt voor een sterke politieke fractie. Onder het bewind van Harmjan groeide deze club uit van enkele slimme mensen tot een goed functionerend apparaat met ruim 30 vrijwilligers, verdeeld over verschillende commissies. Harmjan stond aan de wieg van verschillende scripta's en is de organisator ach-

ter het nieuwe politieke programma van Perspectief. Het politieke programma kan gezien worden als de kroon op het werk van Harmjan.

Naast bestuurslid politiek was Harmjan het afgelopen jaar vice-voorzitter van Perspectief. Hij vertegenwoordigde Perspectief in de media rondom de discussie over bijvoorbeeld de monarchie en de discussie met Geenstijl.nl.

Harmjan was groot liefhebber van het plotseling bijwerken van e-

mail achterstanden. Zo gebeurde het regelmatig dat bestuursleden 20 e-mails op één avond van hem ontvingen. "Zo, ik heb mijn achterstand weer bijgewerkt", zei hij dan. Deze achterstand kon maar zo uit 200 e-mails bestaan.

Simcha Looijen

Simcha heeft 1313 dagen in het bestuur van Perspectief gezeten. Simcha was het creatieve brein van het bestuur. Acties als de rolstoelbasketbalwedstrijd, Hotel Darfur en vele andere acties komen van uit zijn ideeënbus. Ook is Simcha de geestelijk vader van "Heiden van het Jaar", tegenwoordig de Engel-van-het-jaar-verkiezing waar Perspectief in 2006 en 2007 veel aandacht voor kreeg.

Naast het vele promotiewerk, bureauwerk, denkwerk en problemen oplossen was Simcha vooral hoofdredacteur van het clubblad Perspex. In de tijd dat Simcha hoofdredacteur was, moest er flink worden bezuinigd op Perspex. Het dure magazine werd ingeruild voor een krant, de layout moest verschillende malen worden aangepast en de verschijningsfrequentie moest tijdelijk omlaag. Ondanks al deze tegenslagen wist Simcha de redactie te motiveren om door te gaan, en lukte het hem om verschillende grote namen te interviewen, zoals Mark Rutte, Pieter van Geel, en natuurlijk André Rouvoet.

Daarnaast was Simcha ook de persoon die in het bestuur zorgde



Simcha neemt een schuimbad in een fontein in Deventer, bestuursweekend juli 2006

voor een vrolijke noot. Niet alleen omdat er regelmatig e-mails voorbij kwamen ("ik heb mijn OV kaart en bankpas ergens laten liggen, weet iemand waar ze zijn"), wist hij op het juiste moment leuke dingen te zeggen. Bijvoorbeeld toen de NOVA-camera's op Perspectief gericht waren toen we een pilsje gingen drinken. "Op het anti alcohol beleid van de ChristenUnie. Proost!", riep Simcha. Twee dagen later lag de eerste boze brief op de stoep. Een meneer had verstaan dat we zeiden: "op het anti-homo beleid van de ChristenUnie" en was daar nogal boos over.

Aldert de Boer

Aldert heeft 766 dagen in het bestuur van Perspectief gezeten. Hij was verantwoordelijk voor de afdelingen, trainingen en het

actieve ledenbeleid: een pittige job.

Aldert bedacht in 2006 het plan om de afdelingen nieuw leven in te blazen: regiobesturen. Zijn opvolger, Marijn, gaat dit plan realiseren. Daarnaast introduceerde Aldert de actieve ledendag (ieder jaar in augustus), en vele andere leuke activiteiten voor leden. Samen met Rogier ontwikkelde hij de leiderschapstraining. Deze training werd een groot succes. Tijdens de campagne voor de gemeenteraad in 2006 onderhandelde hij met cabaretgroep Bacher voor een serie optredens. Dit werd een groot succes. Ook is Aldert in 2005 en 2006 bezig geweest met de "Gerald Troost Tour". Ook deze tour was een succes.

Aldert was tijdens bestuursvergaderingen niet het meeste aan het woord, maar als hij wat zei dan sloeg het ook ergens op. Aldert was altijd enthousiast en overal voor te porren.



Aldert de Boer vlak voordat hij met alcoholvergiftiging werd opgenomen in het ziekenhuis

Maar er traden ook nieuwe bestuursleden aan. Elk van hen stelt zich hier voor.

Joëlline Goossen

Afgelopen maand kreeg ik het verrassende maar goede bericht van de selectiecommissie dat ik word voorgedragen als nieuw bestuurslid. Het betreft de bestuursfunctie van algemeen secretaris, waarvoor ik bijzondere interesse had getoond. Dit weekend heb ik aan het idee kunnen wennen en ik heb enorm veel zin om aan de slag te gaan als tweede vrouw in het bestuur van Perspectief.

Mijn naam is Joëlline Goossen, ik ben geboren op 25 mei 1987 te Rijssen. Ik woon sinds twee jaar op kamers in het prachtige hoge noorden van ons land, in de stad Groningen. Daar ben ik bezig met



Joëlline Goossen heeft spijt dat ze geen jas heeft aangetrokken

mijn opleiding Bedrijfskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen. Tennis is al jarenlang een favoriete bezigheid van mij. Ik probeer dan ook met enige regelmaat een balletje te slaan. Ik ben lid van de commissie Jeugdzaak van een tennisvereniging in Rijssen. Deze functie hoop ik aan het eind van het zomerseizoen over te hebben

gedragen aan een goede opvolger. In mijn vrije tijd lees ik ook graag een goed boek. Momenteel ben ik de boeken 'Achtendertig nachten' van Janne IJmker en 'De fascinerende vrouw' van John Eldredge aan het lezen. Hardlopen en gezellig wat eten of drinken met vrienden/vriendinnen behoren ook tot mijn hobby's.

Naast studeren en sporten vind ik het belangrijk om tijd te hebben voor ontmoeting met andere christelijke studenten, ontspanning en bijbelstudie. Ik ben daarom lid van de studentenvereniging Yir'at 'Adonay, het Groninger dispuut van de C.S.F.R.

Volgens mij hunkert de wereld nog steeds naar bezielde christelijke politiek, politiek die de boodschap en liefde van Jezus Christus uitdraagt. Daarin herken ik de visie van Perspectief. Samen mét en ín Hem heeft christelijke politiek voor mij de toekomst.

Daarnaast is Perspectief breed georiënteerd, en bestaat de vereniging uit vele bijzondere mensen. Allen oprecht geïnteresseerd in elkaar en vol gedrevenheid en

enthousiasme betrokken met de samenleving. Het is voor mij een uitdaging om samen met de andere leden van het bestuur een frisse doorstart te maken. Nieuwe creatieve en originele ideeën te ontplooiën en te staan voor onze standpunten en deze uit te dragen aan de rest van de wereld. Op het moment volg ik de leiderschapstraining bij Perspectief, ik hoop snel de geleerde theorie en vaardigheden in praktijk te kunnen brengen. Ook hoop ik mee te gaan met de Indiareis, waarbij ik samen met de projectgroep een mensenrechtenorganisatie zal bijstaan, door middel van het leveren van een praktische bijdrage. Als algemeen secretaris zal ik zorg gaan dragen voor de interne en externe correspondentie en een start gaan maken met de 'Operatie Notuleren', zoals dit project zo mooi wordt genoemd in het beleidsplan. Het is de bedoeling om eenheid te creëren in de verslaglegging en de verslagen centraal te archiveren. Het archief van het lopende jaar zal voor leden eenvoudig toegankelijk worden gemaakt en digitaal beschikbaar

worden gesteld. Dit zorgt ervoor dat andere commissies en het bestuur hun werk zo zorgvuldig en prettig mogelijk kunnen doen.



Marijn Gunnink, het nieuwe bestuurslid Afdelingen, probeert te lachen

Marijn Gunnink

Mijn naam is Marijn Gunnink, 19 lentes oud, en ik studeer politicologie aan de Radboud universiteit te Nijmegen. In het prachtige Nijmegen woon ik op kamers. Ik ben in Utrecht geboren op een mooie dag in de winter van 1988. Na wat omzwervingen ben ik in Terschuur belandt en heb vorig jaar mijn vwo-examen mogen halen.

In mij vrije tijd maak ik graag een ritje met de fiets door de prachtige omgeving van Nijmegen. Ook ben ik lid van de gereformeerde studentenvereniging, de VGSN-tq, waar ik regelmatig te vinden ben om een biertje drinken en nog vele

Vervolg op pagina 9

Tineke Huizinga: ‘Regereren doe

Tineke Huizinga was het eerste vrouwelijke Kamerlid voor de ChristenUnie, en nu ook het eerste vrouwelijke Kamerlid. Zij werd afgelopen maart staatsecretaris van Verkeer en Waterstaat. Jacco Overeem sprak met haar namens de redactie van Perspex.

Hoe bent u gevraagd als staatssecretaris?

“Nadat de partijen eruit waren werd ik door André Rouvoet gebeld met de vraag of ik staatssecretaris wilde worden. Voordat ik daar ‘ja’ op heb gezegd, heb ik

daar nog wel een dag over nagedacht. Natuurlijk overleg je dat met je gezin en daarbij moet je ook bij jezelf de nodige afwegingen maken. Want wanneer ik het zou doen zou het een heel ander leven betekenen.”

Maakt het inderdaad verschil dat u tegenwoordig ‘s morgens opstaat als staatssecretaris en niet meer als Kamerlid?

“Voor mijzelf maakt dat eigenlijk geen verschil, maar voor anderen misschien wel. Kijk, voorheen moest ik zelf zien hoe ik bij de trein kwam. Als ik me nu ‘s morgens gereed maak voor vertrek en ik kijk naar buiten, staat daar een auto klaar. Daarbij komt dat het in mijn huidige functie meer gaat om het ambt dan om mij als persoon. Het was dan ook best wel even wennen dat ik nu word aangesproken als ‘de staatssecretaris’. Achter dat ambt valt de persoon als het ware weg. Als Kamerlid speelt je persoon een grotere rol. Dan is het zo

van: Jij, Tineke, spreekt in de Kamer namens ons.

Wat de werkdruk betreft is er niet heel veel veranderd omdat ik eigenlijk altijd al erg druk was. Wel is het zo dat ik voorheen meestal drie en soms vier dagen in Den Haag was, en verder veel in het land. Nu werk ik altijd vijf dagen in Den Haag. Voor de werkweek heb ik een appartement in Den Haag. Wel probeer ik halverwege de week altijd een avond en nacht thuis in Heerenveen door te brengen”.

Waar kijkt u het meeste naar uit in uw werk?

“Ik vind het erg leuk om bestuurder te zijn. In de gemeenteraad en in het parlement gaf ik altijd com-

mentaar op het werk van anderen. Wanneer je in de oppositie zit, wordt dat zelfs van je verwacht. Nu ben ik in de gelegenheid om zelf het beleid te kunnen maken. Dat trok me altijd erg aan”.

Wat houdt uw portefeuille precies in?

“Onder mijn verantwoordelijkheid valt alles wat met water te maken heeft. Waterkwaliteit en ook waterveiligheid. Dat laatste is volop in de aandacht vanwege de klimaatverandering: hoe zorgen we voor een duurzame beveiliging van Nederland tegen het water? Moeten we ons alleen bezig houden met het verhogen van de dijken, of is er meer? Ook de scheep-



je niet alleen'

vaart en de binnenvaart maken onderdeel uit van mijn portefeuille, evenals een groot deel van het openbaar vervoer”.

"Voor mijzelf maakt dat eigenlijk geen verschil, maar voor anderen misschien wel"

Wat heeft u zelf met Verkeer en Waterstaat?

“Met de portefeuille krijg ik steeds meer. Hoewel je je als Kamerlid in een kleine fractie – toen waren we nog met z'n drieën – met tal van onderwerpen bezighoudt, ben ik in mijn periode als Kamerlid niet actief geweest op het terrein van Verkeer en Waterstaat. Maar ik ben er dus wel aan gewend om mijzelf snel in onderwerpen in te werken, dus in die zin is het absoluut geen probleem. Ik heb mij in de Tweede Kamer wel vier jaar met Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) beziggehouden. Hoewel ik me toen vooral focuste op de milieuvraagstukken, zijn er de nodige raakvlakken. Maar ik vind dat ik een mooie portefeuille heb, die wat betreft het waterbeleid een mooi samenhangend geheel vormt.”

Hoe kijkt u aan tegen alle aandacht voor klimaatverandering?

“Feit is dat je nooit zeker kunt weten hoe de toekomst eruit gaat

zien. Steeds weer worden er nieuwe scenario's naar buiten gebracht. Wel zie je dat ieder scenario dreigender wordt. Daarom denk ik dat je jezelf af kunt vragen waar je vandaan komt als je het niet serieus neemt. Kijk, veiligheid gaat altijd om kansen van één op de zoveel, maar dat betekent niet dat dingen die zich niet vaak voordoen niet voor kunnen komen. We hoeven maar te denken aan de watersnoodramp van 1953.

De vraag die we ons dus moeten stellen is hoe we kunnen zorgen voor de waterveiligheid. En dan moet je daarbij niet alleen denken aan de stijging van de zeespiegel, maar ook aan de stijging van de rivieren. Een ander gevolg is – wat je misschien niet direct zou verwachten – dat we juist ook meer te maken krijgen met droogte, waarvan de gevolgen zo verstrekkend zijn dat daardoor bijvoorbeeld de energievoorziening in gevaar kan komen. Waar ik als woordvoerder VROM vooral bezig was met de vraag hoe de negatieve invloed van de mens op deze ontwikkelingen zoveel mogelijk beperkt kan worden, werk ik bij Verkeer en Waterstaat vanuit de vooronderstelling dat klimaatverandering zich daadwerkelijk voordoet en dat we ons dus goed moeten voorbereiden op de gevolgen daarvan”.

"Met de portefeuille krijg ik steeds meer"

Hoe kijkt u terug op de '100 dagen'-periode waarin het kabinet in overleg ging met de samenleving?

“Nu die periode voorbij is wil dat natuurlijk niet zeggen dat we vanaf nu allemaal op ons ministerie blijven. We willen de dialoog met de samenleving voortzetten en dus niet gaan regeren van bovenaf. Telkens weer zullen we antwoord zoeken op de vraag hoe we draagvlak kunnen vinden in de samenleving. Dat is een bepaalde houding. Uiteraard zullen de werkbezoeken minder frequent plaatsvinden dan in de afgelopen tijd, maar ze zullen zeker niet verdwijnen. Het zoeken van de dialoog hoort nu eenmaal bij het vak van besturen. We zijn in gesprek gegaan met de samenleving en zullen dat ook blijven doen. De kritiek van de oppositie op deze periode vind ik een beetje overtrokken. Dat we nu met een beleidsprogramma gaan komen wil natuurlijk niet zeggen dat we niet al beleid hebben gemaakt of in gang hebben gezet. En natuurlijk waren de honderd dagen voor mij ook een periode van kennismaking met de portefeuille.”

Wat zou u graag willen bereiken de komende kabinetsperiode?

“De meeste dingen gaan natuurlijk niet in vier jaar, maar hebben een langere termijn nodig. Maar wat ik in ieder geval graag zou willen bereiken, is dat we gaan kijken naar wat we kunnen met water; de kansen die het water ons biedt benadrukken, zodat we de stijging van de zeespiegel niet alleen maar als een bedreiging zien. Dat vraagt

dus om een andere benadering. Een leuk voorbeeld zijn de ideeën over de Afsluitdijk, die 75 jaar bestaat. Deze moet worden verhoogd. Maar misschien kunnen we dan in één moeite door aan de slag gaan met het project 'Blue Energy'. Dit houdt in dat energie gewonnen kan worden op plaatsen waar zoet en zout water samenkomen. Als dat daar gaat lukken, kan er voldoende energie voor de drie noordelijke provincies worden opgewekt. Ik hoop er dus aan bij te dragen dat we blijven bedenken welke kansen het water ons biedt. Daarbij zou ik ook graag willen werken aan het bewustzijn dat veiligheid niet vanzelf spreekt. En natuurlijk zou een soepele invoering van de OV-chipkaart ook erg mooi zijn.

"Nu die periode voorbij is wil dat natuurlijk niet zeggen dat we vanaf nu allemaal op ons ministerie blijven"

Ik ben mijzelf ervan bewust dat regeren niet iets is wat je alleen doet. Je doet het met een hele groep mensen: ambtenaren, Tweede Kamerleden enzovoorts. Het is door samenwerking en overleg met elkaar dat je dingen bereikt. En tegelijkertijd heeft dat ook die andere kant: ook voor mis-

"Een ieder zal zich bij alles af dienen te vragen wat God van hem of haar vraagt"

lukkingen ben je nooit alleen verantwoordelijk. Dat doet natuurlijk niets af aan het belang van persoonlijke inzet en daadkracht van mijn kant als bewindspersoon. Maar het geeft wel een relativering van uitspraken als “als ik nu dit...!”, “als ik nu dat...!” Het gaat erom dat ik ergens aan bijgedragen heb. Daarbij heb ik natuurlijk wel de gelegenheid om erop aan te sturen dat het beleid een bepaalde richting uitgaat. Dat brengt verantwoordelijkheden met zich mee, want het gezag dat je uitoefent is dienend gezag. Dienend aan de medemens, en in de eerste plaats dienend aan God. En kijk, in die zin verschilt mijn werk nu niet van het werk van anderen. Iedereen zal altijd en overal na moeten gaan of hij of zij voldoende het belang van anderen zoekt en een ieder zal zich bij alles af dienen te vragen wat God van hem of haar vraagt”.

Vervolg van pagina 7

andere leuke dingen te ondernemen. In de tijd die rest lees ik graag, vooral in de trein is het erg prettig om weg te dromen bij een leuk boek.

Ik heb Perspectief leren kennen als een leuke en informele vereniging, waar een passie voor politiek wordt gecombineerd met gezelligheid. Graag wil ik mijn door God geschonken talenten inzetten om Perspectief een stapje verder te helpen.

Binnen het bestuur ben ik verantwoordelijk te worden voor de afdelingen, een nieuw gecreëerde post. Onderdeel van mijn taak is om de nieuwe regio-besturen van de grond te krijgen, te bemensen en te enthousiasmeren. We hopen dat dit zal leiden tot de versterking van de bestaande afdelingen, en de oprichting van nieuwe afdelingen. Ook op lokaal niveau wil en kan Perspectief zichtbaar zijn in ludieke acties en activiteiten. Ik wil ook de communicatie met de

lokale afdelingen te stroomlijnen, en waar mogelijk ondersteuning te bieden bij het fantastische werk dat de lokale afdelingen doen. Door samenwerking kan Perspectief ook op lokaal niveau groeien en bloeien. Voor reacties en vragen kun je terecht op: afdelingen@perspectief.nu

Pieter Leemhuis

Mijn naam is Pieter Leemhuis en ik zal de functie gaan vervullen van bestuurslid Intern. In die functie zal ik mij vooral gaan richten op het aanbieden van trainingen en opleidingsmogelijkheden. Ik zal mij onder andere mij gaan richten op inhoudelijke trainingen zoals: wat is sociaal christelijke politiek?; waarop baseert de ChristenUnie haar politiek; en hoe gaat een politieke organisatie in zijn werk. In de laatste training zal ook heel praktisch invulling worden gegeven aan dingen als: hoe schrijf ik een



motie?; wat is een amendement?; en hoe zit ik een vergadering voor?

Een ander belangrijk punt waar ik mij op wil richten is de inventarisatie van de leden. Ik wil graag van iedereen weten wat hij/ zij doet in het dagelijks leven en op welke manier Perspectief daar mogelijk gebruik van kan maken. Dit alles zal in een grote database worden gezet en zodoende kunnen we snel mensen benaderen als we dingen

nodig hebben! Als er iemand is die dit leest en goed is in het maken van databases dan hoor ik het graag!

De reden dat ik lid ben geworden van Perspectief kan ik me niet meer herinneren, maar ik vermoed dat het gelegen is in het feit dat ik altijd interesse heb gehad voor politiek. Toen ik een jaar of acht was, vond ik het al interessant om journaals te gaan kijken en kijken wat de politiek doet in Nederland. De reden waarom ik gekozen heb voor Perspectief is dat het een christelijke “club” is die met veel enthousiasme de ChristenUnie wil ondersteunen en zo nodig aan te vullen. Daarnaast hebben we als Perspectief zijnde al veel dingen op de kaart weten te zetten en zodoende bewezen dat we iets kunnen bereiken. Ik vermoed dat ik nu zo'n 4 á 5 jaar lid ben van Perspectief. Het allerbelangrijkste vind ik dat we opkomen voor kwetsbare mensen in de samenle-

ving. Of het dan gaat om abortus, vluchtelingen of de ontwikkelings-samenwerking, al die onderwerpen komen op voor kwetsbaren. Ik vind het ook een taak van de overheid om op die manier prioriteiten te stellen. We kunnen wel steeds voorwaarden scheppen waardoor mensen het steeds beter krijgen, maar ik denk dat het hun taak is om juist een vangnet te zijn voor mensen die dat nodig hebben. Wel moet het zo zijn om mensen met dat vangnet wel te motiveren om zelf bezig te gaan en er zodoende zelf proberen hun situatie te verbeteren.”

Ik hoop dat ik op velen van jullie in de toekomst een beroep kan doen en zodoende samen kunnen werken aan het doel om in 2010 300 actieve leden te hebben en zodoende een begrip zijn in Nederland met duidelijke toegevoegde waarde! Wanneer er vragen zijn of op/aanmerkingen ben ik te bereiken via intern@perspectief.nu

Campagne voor MBO-jongeren gestart

Perspectief start samen met het partijbureau van de ChristenUnie een campagne om MBO-jongeren actief in de partij te betrekken. De actie zal gehouden worden onder de naam "CU in the party" en heeft als doel om meer MBO-jongeren bij de jongerenorganisatie te betrekken.

Dit besluit werd genomen op de Algemene Ledenvergadering van de jongerenorganisatie. Henk van Rhee, directeur van het partijbureau van de ChristenUnie, deed het voorstel aan de jongeren om samen met de ChristenUnie dit project te starten. "Er zijn veel MBO-jongeren die op de ChristenUnie stemmen, maar in de partij zijn deze jongeren nog niet

actief. Dit moeten we veranderen", aldus van Rhee. Het voorstel van Van Rhee werd met algemene stem aangenomen. "We zijn al een tijd bezig met het mobiliseren van Mbo-jongeren in onze vereniging, maar dat wil nog niet echt lukken. Deze handreiking van de ChristenUnie nemen wij dus graag aan", aldus Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar.

De campagne zal uitgewerkt worden door een projectteam. Van Rhee kreeg de gelegenheid om dit voorstel te doen omdat hij gevraagd was iets te vertellen over

welke uitdagingen hij voor Perspectief zag. Ook ChristenUnie-voorzitter Peter Blokhuis kreeg deze gelegenheid. "Zorg ervoor dat we jullie zo nu en dan irritant vin-

den of boos om jullie worden. Dan zitten jullie op de goede weg", aldus Blokhuis.



De ChristenUnie gaat komend najaar praten over de Israël-paragraaf in het partijprogramma. Ter voorbereiding reizen vier leden van Perspectief af naar het Midden-Oosten, op uitnodiging van Christenen voor Israël. Op de foto zie je Mart Keuning en Margreet Schutte, beide bestuurslid bij Perspectief. Ook Simcha Looijen, hoofdredacteur van Perspex, reisde op uitnodiging van minister Verhagen af naar het conflictgebied. Hij maakte onderdeel uit van een groep van tien studenten die de minister begeleidde op hun reis.

Perspectief'er overleeft helse tocht naar EO-jongereendag

Vorbereiding is het halve werk. Daarom deze keer geen verslag van het promoten op de EO-jongereendag, maar over het werk dat er aan vooraf ging. Een verhaal over hoe Wouter Kremer (promotiecoördinator) op vrijdag vertrekt om de hele stand-inrichting van Perspectief vanaf het partijbureau in Amersfoort, na een tussenstop op een logeeraadres in Ede, naar het Gelredome in Arnhem te vervoeren met een gehuurd bestelbusje.

"Bepak en bezakt met mijn schooltas en slaapzak op mijn rug en twee rollen vloerbedekking voor in de stand onder mijn arm loop ik zo goed en zo kwaad als het gaat door Groningen. Ik ben op weg naar mijn trein die vertrekt richting het partijbureau in Amersfoort. Mijn humeur klaart helemaal op als zie dat de trein 10 minuten vertraging heeft. Ik ben goed op het partijbureau aangekomen en nadat ik alle standonderdelen klaar heb gezet voor vervoer naar de EO-jongereendag besluit ik dat het tijd is om het door mij gehuurde bestelbusje elders in Amersfoort op te halen, de materialen op het partijbureau in te laden en te vertrekken naar mijn logeeraadres.

Bij het verhuurbedrijf wordt ik vriendelijk geholpen. Totdat de medewerker verschrikt opmerkt dat ik mijn rijbewijs nog geen jaar heb. Dit betekent dat ik om verzekeringstechnische redenen de auto niet mee krijg! Mijn hele plan valt in duigen. Gelukkig blijkt na een telefoontje dat Joëlline Goossen, met een twee jaar oud rijbewijs, bereid is om mij de helpende hand te bieden. Het duurt even voordat Joëlline gearriveerd is, maar nu heb ik een auto met chauffeur! Wat wil een mens nog meer? Nadat we het busje ingeladen hebben op het partijbureau is het tijd om te vertrekken naar Joëlline haar huisadres. We moeten morgenochtend vroeg op, dus het is belangrijk om goed te slapen.

Onderweg besluiten we nog een hapje te eten. Aangezien de parkeerplaats van het betreffende fastfoodketen vol is besluiten we de auto te parkeren op het naastgelegen bedrijventerrein. We bestellen vlug een vette hap en gaan terug naar de auto. Tot onze grote schrik is het hek van het bedrijventerrein gesloten waardoor we er niet meer met de auto van afkomen.

Na vier keer aangebeld te hebben zonder reactie en flink wat online

speurwerk naar de eigenaar van het pand besluiten we de politie te bellen. Ook zij kunnen ons helaas niet verder helpen. Er zit niets anders op dan de vader van Joëlline op te laten opdraven en een deel van het promotiemateriaal in zijn auto over te laden. Na tientallen minuten arriveert de vader van Joëlline. Het overladen kan beginnen. Ware het niet dat eerst het hek nog eens goed geïnspecteerd wordt. Volgens de heer Goossen is het een kleine moeite

om het hek op vakkundige wijze de demonteren, het busje er vervolgens uit te rijden en het hek weer geheel in de oude staat terug te brengen. En nadat het benodigde gereedschap gevonden is gebeurt het zoals gezegd. En na twee uur eenzame opsluiting kunnen we eindelijk met ons busje verder. Vanaf nu kan het alleen nog maar goed gaan.

Perspectief Stedendriehoek wast auto's voor 'schoner' milieu

Vorige maand heeft een aantal enthousiaste Perspectief'ers van de afdeling Stedendriehoek auto's gewassen voor een goed doel. Met deze actie wilde de lokale afdeling van Perspectief voor Apeldoorn, Deventer en Zutphen aandacht vragen voor 'schonere' auto's. Schonere auto's zijn zowel lokaal als wereldwijd belangrijk. Zo worden de uitlaatgassen in de binnenstad van bijvoorbeeld Apeldoorn een steeds groter probleem. Er kwamen veel positieve reacties

op de auto's wassende Perspectief'ers en er ontstonden boeiende gesprekken naar aanleiding van de pamfletten die verspreid werden. Na afloop was de zaal met zo'n zestig mensen dan ook goed gevuld voor de vertoning van Al Gore's An Inconvenient Truth. Uiteraard werd de film achteraf uitvoerig nabesproken onder het genot van een hapje en een drankje, met dank aan een lokale middenstander. Ook de lokale pers liet zich niet onbetuigd met een

prominent artikel in de Apeldoornse Courant de volgende dag.

Om de spanning er in te houden en bij wijze van cliffhanger wordt pas op de volgende avond van Perspectief Stedendriehoek besloten naar welk goede doel de opbrengst van de autowasactie gaat. Kijk ook eens op de website van Perspectief Stedendriehoek: www.stedendriehoek.perspectief.nu

“Regeringsdeelname door de Christen Unie blijft altijd een waagstuk”

Cisca Dresselhuys over geloven, principes en compromissen

door Rianne van der Sar

Ze ontvangt me in haar zonnige werkkamer op de redactie van Opzij, Cisca Dresselhuys, boegbeeld van feministisch Nederland. Een opvallend vriendelijke dame met lieve, zorgzame trekken; die koffie voor je zet en je op je gemak stelt met belangstellende vragen. In het alledaagse contact heeft mevrouw Dresselhuys dan ook een zachte uitstraling, oogt absoluut niet de vierenzestig lentes die ze oud is en spreekt mij en haar jonge vrouwelijke medewerker aan met 'kind'. Vraag haar echter naar haar mening over de samenstelling van het huidige kabinet, de abortusboot of de Bijbelse visie op de vrouw en je moet je indruk van aardige grootmoeder haastig bijstellen. Ze neemt geen blad voor de mond en blijkt een slimme en scherpzinnige vrouw te zijn.

“Volgens mij blijft het vier jaar rommelen”

Rommelen

Het begint direct al met de ChristenUnie in de regering. Volgens Dresselhuys wordt het “vier jaar lang rommelen”. Ze legt uit: “Er moet geregeerd worden en dat is constant compromissen sluiten, omdat je niet altijd je principes in alles kunt doorvoeren. De ChristenUnie zal steeds water bij de wijn moeten doen om te kunnen blijven regeren. Ik vind het interessant om te zien wat er gebeurt en wat er door de ChristenUnie gedaan wordt. Als ChristenUnie-stemmer zou ik vinden dat ze eens moeten laten zien wat hen echt drijft.” Dresselhuys vraagt zich af of de ChristenUnie zich door haar principes zal laten leiden of steeds compromissen zal sluiten om aan te blijven. Want wanneer, zo vraagt ze zich af, gaat het hen te ver en barst de bom?

Splijtzwammen

Aanleiding is het opnieuw verlenen van een vergunning voor de abortusboot door staatssecretaris Bussemaker, volgens Dresselhuys bij uitstek een “lakmoesproef voor de ChristenUnie”. Dresselhuys: “Dat schip moet de ChristenUnie natuurlijk helemaal een walging zijn, dus hoe gaan ze reageren? Er zullen vast mensen in de achterban zijn die zouden willen dat de ChristenUnie voor het principe gaat en het op een wetswijziging laat aankomen. Ik denk zelf niet dat de ChristenUnie zoiets tot het uiterste zal drijven, maar er komen in de toekomst vast nog meer onderwerpen aan waarover iets te doen zal zijn. Er zijn in dit kabinet veel splijtzwammen in aanleg aanwezig. Nu is het de abortusboot,



dan is er ook nog het homohuwelijk, stamcelonderzoek, iets in de emancipatie of wat dan ook. Er zal altijd wel weer wat op komen dagen. Daarom blijft regeringsdeelname door de ChristenUnie altijd een waagstuk.”

“De Bijbel is helemaal niet zo'n leuk boek voor vrouwen”

Principes

Volgens Dresselhuys was het voor de ChristenUnie eenvoudiger om in de oppositie te zitten en gaat de regeringsdeelname zeker stemmenverlies opleveren: “Het zou zo kunnen zijn dat bijvoorbeeld de SGP in de volgende verkiezingen er een zetel bij krijgt ten koste van de ChristenUnie. Zij kunnen in de oppositie wel rechtdoorzee zijn terwijl de ChristenUnie steeds weer iets van de grondbeginselen moet laten varen. Ik kan me zo voorstellen dat mensen zeggen: als het echt op principes aankomt, moet je niet bij de ChristenUnie zijn, maar een graadje verder stemmen.”

Gereformeerd

Cisca Dresselhuys is gereformeerd opgevoed, haar vader was predi-

kant. Is daar nog wat van te merken in haar eigen leven? Dresselhuys: “Ik zeg altijd: eenmaal gereformeerd, altijd gereformeerd. Je houdt er een bepaalde gedrevenheid aan over, een goed arbeidsethos en de drang om de wereld beter achter te laten dan dat je die aangetroffen hebt.” Toch heeft ze ook moeite met een aantal aspecten van de gereformeerde wereld. Zo heeft ze vooral een hekel aan de dogmatische kant van geloven: “De onverzettelijkheid, het elkaar afmeten en zeggen dat je het zelf bij het goede eind hebt, daar heb ik een spuughekel aan. Je kunt natuurlijk principes hebben, maar dat is wat anders dan dogma's navolgen. Principes hoop je te kunnen volgen, maar als je faalt, probeer je weer verder te gaan. Dogma's zijn in beton gegoten, principes geven de ruimte voor uitzonderingen, voor noodgevallen.”

“Geloof is, net als liefde, niet te dwingen”

Noodgevallen

Ze gaat verder: “Zo'n noodgeval is bijvoorbeeld abortus. Aan zo'n ingrijpende gebeurtenis gaat altijd

een moeilijke beslissing van een vrouw vooraf. Het gebeurt zelden dat een vrouw een abortus pleegt omdat er een vakantie zit aan te komen; zulke verhalen hoor je nogal eens. Dat is echt geklets, zoiets hoor je in geen enkele abortuskliniek. Een dergelijk verhaal gaat dan een eigen leven leiden, ook in de politiek.” Waar het Dresselhuys vooral om gaat is dat een vrouw eindverantwoordelijkheid draagt over haar eigen lichaam, nog steeds baas in eigen buik dus. Volgens haar ligt de principiële vrijheid om over zichzelf te beslissen bij de vrouw, en niet bij een dominee, een pastoor, de paus, een politieke partij of, zo voegt ze eraan toe, een minister van Jeugd- en Gezinszaken. Ze windt zich er nog altijd over op. “Een kerk hoort zich ver van het seksuele leven van mensen vandaan te houden. En met de Katholieke Kerk vind ik het nog irriteranter, met die nota bene celibataire heren die er allemaal hun oordeel over hebben en allerlei wetten en voorschriften maken voor de mensen.”

Vrouwen

Een ander aspect dat Dresselhuys moeilijk vindt aan het christelijke geloof, is de beperking die het mensen, in het bijzonder vrouwen, oplegt. Ze fronst: “Er zitten moeilijke kanten aan het geloof, die mensen niet altijd vrolijk en bevrijd laat zijn. Het kan mensen in de

weg staan om tot ontplooiing te komen. Ik vind kwalijk dat bijvoorbeeld de SGP vrouwen uit het regeerambt weert, geen volwaardig lid laat zijn en het liefst niet laat stemmen. Dit wordt dan allemaal uit het geloof gemotiveerd en dan vooral uit de brieven van Paulus. Nee, de Bijbel is helemaal niet zo'n leuk boek voor vrouwen, er staan allemaal lelijke dingen in over wat vrouwen allemaal niet mogen en mannen wel.”

Geloof

Op de vraag of ze zelf nog ergens in gelooft, wil ze geen ja of nee antwoorden. Een echte gelovige kan ze zichzelf niet noemen, in ieder geval niet meer. Ze vindt het ook maar een EO-vraag die je niet even in drie zinnen kunt beantwoorden. Toch, als kind geloofde ze wel, maar dat is weggeëbd, legt ze uit. Onder invloed van het leven, werk en het ouder worden. Onbegrijpelijk ja, misschien voor iemand die midden in het geloof staat, maar niet voor haar. Want als je ouder wordt en veel hebt meegemaakt is het misschien opvallender dat mensen toch blijven geloven. Volgens Dresselhuys blijft geloven eigenlijk eenrichtingsverkeer. Het is niets voor haar om je vertrouwen te stellen op iets waar je nooit een teken of antwoord van krijgt. Ze vindt dat gelovigen tekens en antwoorden zien die er volgens haar niet zijn: het is maar net de vraag hoe je het uitlegt, zelf is ze daar te nuchter voor.

“Misschien krijgt de SGP er de volgende verkiezingen een zetel van de ChristenUnie bij”

Onbewijsbaar

We zijn door de interviewvragen heen, Dresselhuys voegt er nog aan toe: “Ik heb voor alles een andere verklaring, dan dat ik het toeschrijf aan een hogere macht. Dat is niet eens een keuze, dat gebeurt gewoon. Geloof is, net als liefde, niet te dwingen. Je kunt niet iets bewerkstelligen door het alleen maar te willen, zo werkt het niet. Jij gelooft nu eenmaal wel en ik niet, dat is dan ook altijd het einde van de discussie met een gelovige. Er is geen bewijs van datgene wat je gelooft, er zijn geen stukken te overleggen, het is gewoon einde verhaal.”

Dertig jaar te laat wakker gekust

door Simcha Looijen

Sytze Faber is dertig jaar geleden bij het verdwijnen van de ARP in slaap gevallen en pas onlangs wakker gekust. Dat is de indruk die ontstaat bij het lezen van het boek *De wet van de koestal*. Faber, oud-Kamerlid voor de ARP en het CDA, liep in de maanden van de verkiezingen en de formatie mee bij de Tweede-Kamerfractie en het formatieteam van de ChristenUnie.

Op de achterkaft van het boek wordt de term 'onthullend' gebruikt. Dat belooft dus wat. Wie hoopt dat het boek zal worden voor de ChristenUnie dat wat de 'Wouter-tapes' voor de Partij van de Arbeid zijn, vangt al snel bot. In de eerste dertig pagina's van het boek heeft Faber het vooral over

Herman Dooyeweerd en andere 'gereformeerde' helden uit het verleden. Dat is ook de bedoeling van de schrijver. Hij wil de lijn die begon bij de ARP doortrekken naar de ChristenUnie. En dat is juist de hele zwakte van het boek. Er zijn twintig mogelijkheden en momenten om dat te doen, maar dit was er niet één van. Iemand die een (langdurig) kijkje in de keuken mag hebben van een partij die voor de eerste keer mag meeregelen, moet niet de helft van een boek laten gaan over zaken die in het verleden zijn gebeurd. Dan houd je totaal geen rekening met de verwachtingen van de lezer.

Er is ook veel te zeggen over de manier waarop Faber te werk gaat. Alleen al de ondertitel van het boek - *Gereformeerden in Den*

Haag - zou goed zijn voor een recensie op zich. Het oud-Kamerlid gaat alleen al voorbij aan het feit dat er inmiddels een stevige hervormde, evangelische en - zij het nog heel bescheiden - Rooms-katholieke stroming binnen de partij is. Verder vervalt hij in karikaturen. Een goed voorbeeld daarvan zijn de nieuwjaarswensen van Tineke Huizinga. "Tineke Huizinga valt op met het wereldse 'Gelukkig nieuwjaar'." Ook het gebruik van het woord 'mannenbroeders' doet het in dit opzicht altijd goed. Tineke Huizinga is trouwens überhaupt degene die in het boek mag figureren met nietszeggende quotes. ("Het mobieltje van Tinke gaat. Ze mompelt een paar woorden en zegt dan stralend: 'Washington. Of Condaleeza Rice in een toespraak mag zeggen dat ze met mij heeft

gesproken. No problem!'")

De schrijver zet juist niet door bij het enige punt waar het boek enigszins onthullend genoemd zou kunnen worden. De ChristenUnie koestert het standpunt dat de politiek leider in de Kamer moet zitten. Door het boek heen is een rode lijn te ontdekken van de evolutie van het standpunt van de ChristenUnie hierover. Van principieel tot het moment dat niemand meer een vraag stelt als André Rouvoet uiteindelijk toch in het kabinet gaat als minister van Jeugd en Gezin. Ook Faber laat het bij een observatie, al mag men afvragen of hij de eerst aangewezen persoon is om dit aan de kaak te stellen.

Er zijn door de jaren heen genoeg boeiende en onthullende boeken

verschenen rondom verschillende kabinetsformaties. Het is dus niet onmogelijk. Waarschijnlijk had Faber zich het beste kunnen beperken tot wat hij zag en daar uitgebreider verslag van moeten doen. Misschien is de titel van het boek veelzeggend. Ook met uitleg zal er geen lezer zijn die na drie seconden kan uitleggen wat precies de gedachte erachter was. De titel straalt matheid uit. En dat is ook het gevoel dat de lezer bij blijft na het lezen van het boek.

Naar aanleiding van:
Sytze Faber: *De wet van de koestal, Gereformeerden in Den Haag*. Amsterdam: Balans, 2007. 160 blz. ISBN 978 90 501 8851 7. € 15,-

'Het werven van nieuwe leden helpt, de nieuwe huisstijl trouwens ook.'

Op zaterdag 28 april was het zo ver. Ik ging die bewuste dag voor de eerste keer naar het festival *Soul Survivor*. Nee, niet alleen voor mijn eigen plezier. Het was de bedoeling dat ik daar ook daadwerkelijk wat ging doen: *Perspectief* promoten!

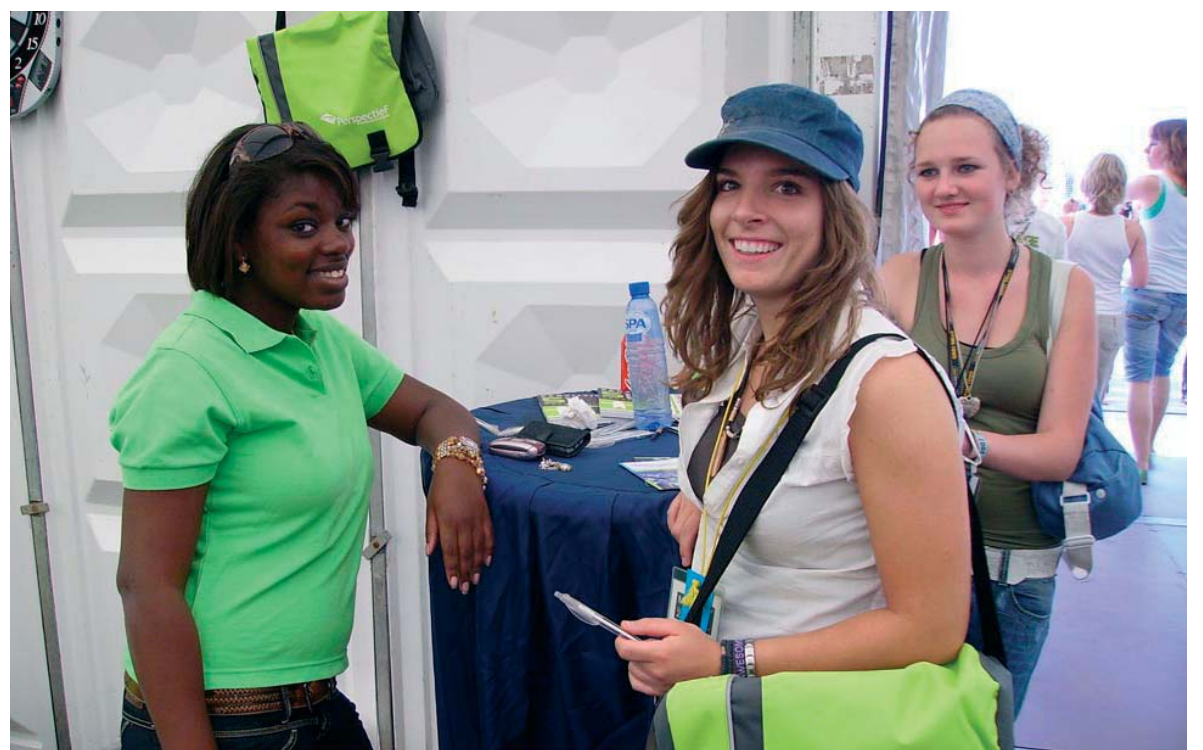
door Samuela Wijnja

Toen ik - na een lange auto rit - om 12.10u aankwam bij het festival, was ik er nog niet. Ik moest namelijk eerst nog op zoek naar de promotiestand van *Perspectief*. Gelukkig bleek deze klus niet zo moeilijk te zijn als ik verwachtte, want in de eerste tent waar ik binnenstapte bespeurde mijn oog direct al iets fel blauws gecombineerd met fluorescerend groen. Het was zeker de meest opvallende stand die in de tent gevestigd was. Toen ik Wouter Kremer, leider van het promotieteam, ontmoette en hem vertelde dat de stand wel erg in het oog sprong, vertelde hij me dat die nieuwe huisstijl ontzettend positief werkte. Om mij verder bij te praten over de promotie nam hij mij mee naar de verblijfplaats van de *Perspectief*-promotors. Even was ik in shock: ik

zag een kleine tent bij het water staan, geheel bedolven onder de insecten. Waarschijnlijk overdrijf ik, heb het namelijk niet zo op kleine beestjes die overal in- en tussenkruipen. Al zittend in het gras op mijn aangereikte fluorescerend groene promotieshirtje bespraken we de aanpak.

Twee nieuwe leden binnen no time

Alles leek duidelijk en we gingen aan de slag. Aangezien Erwin (eveneens een nieuwe promotor) en ik nog geen lid waren, waren wij het eerste slachtoffer. Ik oefende mijn promotietechnieken op hem uit en hij op mij. Dat ging vrij vlot, we werden samen lid. Achteraf gezien was ik daar blij mee, want dat was voorlopig de laatste persoon die ik lid maakte. Dat is natuurlijk ook niet zo verwonderlijk als je een



'Wildersstemmer' als eerste of nou ja, eigenlijk tweede slachtoffer voor je neus krijgt. Toch ging het bij de overige promotors erg goed. Het aantal nieuwe leden bleef maar stijgen... Wat deed ik verkeerd????

Ik kon maar niet accepteren dat het niet lukte. Ik begon uit mijn gedrevenheid niet meer alleen mensen aan te spreken waarvan ik dacht: hmm die zijn vast politiek gezind. Ik sprak lukraak mensen

aan zonder het hebben van vooroordelen. Het werkte. Ik haalde op die manier mijn eerste lid binnen. Hij zag het zelfs zitten om actief lid te worden. Ik moet eerlijk bekennen dat ik dat nooit van de persoon in kwestie had verwacht, maar daar zat dus mijn fout.

Record verbroken

Uiteindelijk is het me gelukt om op één dag drie nieuwe leden voor *Perspectief* te werven. Stiekem ben ik wel een beetje trots op mezelf.

Die dag hebben we een megarecord verbroken. We hebben namelijk in één dag, in plaats van vijf dagen, achttien leden geworven. En ook al lag dit niet aan mij maar waarschijnlijk aan de nieuwe huisstijl, het voelde toch wel erg goed dat ik erbij was. Dus Opwekking, here I come! Nee niet alleen voor mijn eigen plezier, maar om daadwerkelijk wat te gaan doen: *Perspectief* promoten.

200 m² Hunkemöller

“Zeg Luite-Harm.... Wat vind jij van die poster?”
Je bedoelt dat ding van 200 vierkante meter in de binnenstad van Utrecht?”
“Ja!”
“Waar de ChristenUnie bezwaar tegen had?”
“Ja, daarom vraag ik het aan jou. Jij gelooft toch? Jij stemt toch ChristenUnie? Daarom stel ik je deze vraag.”
“Laat ik eerlijk zijn, ik hou niet zo van die nieuwe metallic-mode. Van die gladde goudstof.”
“????@!?” “Ja, jij vraagt toch wat ik van die poster vind? Nou, ik vind die nieuwe rage om allerlei stoffen metallic uit te voeren erg lelijk. Op de één of andere manier doet het mij denken aan de spelers van Starwars. Niet echt mijn favoriete serie.” “...???. Ik bedoelde meer of jij ook eh..., wat is het woord... ethische bezwaren had tegen die gevelreclame.” “Hoezo? Wat vind je er zelf van dan?”
“Nou, ik vind het achterlijk dat er gelovigen zijn die het liefst willen terugkeren naar de truttigheid van de jaren vijftig.”
“Ja, dat is wel raar, als er gelovigen zijn die terug willen naar de jaren vijftig. Ik ben er persoonlijk niet bij

geweest, die jaren vijftig. Mijn lievelingsauto komt trouwens uit de jaren vijftig: de snoek, ofwel, de Citroen DS. De meeste mensen die ik hoor over ‘de-jaren-vijftigmentaliteit’ zijn van ná 1960. Gek genoeg hebben ze ook bijna nooit geschiedenis gestudeerd. Wat is het bijzondere aan de jaren vijftig volgens jou? Of scherper gesteld; wat deugde er niet aan de jaren vijftig?”
“Nou gewoon, alles moest bedekt worden, nergens bloot. Seks was hooguit een noodzakelijk kwaad om kinderen te krijgen. Je moest van alles en mocht niets.”
“O, dan zou ik het ook wel heel dom vinden als er gelovigen zijn die terug willen naar zo’n tijd. Klinkt een beetje als kiezen voor een strafkamp. Maar kun je niet gewoon nú een bezwaar tegen zo’n poster hebben zonder dat dit betekent dat je terug wilt naar de jaren vijftig?” “En waar moet ik dan aan denken?”
“Ik heb een grote hekel aan die enorme reclames. Als ik door de binnenstad loop dan wil ik genieten van de grachten, de gezellige drukte, de etalages, de sfeer, de terrasjes en de oude gebouwen. Dan zit ik niet te wachten op 200 meter

reclame van een lingerieboer. Zeker niet als diezelfde ondergoedventer ook nog bij hoog en bij laag in de media beweert dat die prachtige meid op de poster niet de bedoeling heeft om te verleiden, maar ‘gewoon een jonge vrouw is die van het zonnetje geniet’. Als een reclameposter van 200 m² schaars gekleed vrouwenschoon niet verleidt tot het kopen van een product dan is er iets h-el-e-m-a-a-l niet in orde. Dan zou ik de chef reclame-marketing op non-actief zetten en meteen die grote poster verwijderen. Want dan werkt de reclame niet.”
“Oké, dus jij bent in ieder geval niet zo’n orthodoxe gelovige die niet tegen bloot kan en het liefste alles van top tot teen zou bedekken.”
“Nee, ik krijg het bij deze zomerse Paasdagen al warm van het idee dat alles van top tot teen bedekt zou moeten zijn. Ik denk eerlijk gezegd wél dat ik dit soort lingerie-reclame extra irriterend vind.”
“Zie je wel! Zie je wel! Ik wist het!!! Je verpakt het slim, maar jij bent er net zo één!”
“Nou bedankt. Maar stel je eens voor. Jij doet ‘s ochtends de gordijnen open op een vakantiepark en

je ziet je bloedmooie buurvrouw tot je stomme verbazing alleen in haar lingerie over het gazon lopen. Jij ziet haar en op hetzelfde moment ziet zij jou. Hoe zou jij je voelen?”
“Heel erg ongemakkelijk. Ik denk dat ik net doe of ik haar niet gezien heb en me meteen omdraai.”
“Vind je dat geen jaren-vijftigreactie?”
“Nee. Dat is toch een spannend moment? Straks denkt ze nog dat ik aan het gluren was ofzo. Gelukkig zit ik dan maar een weekje op zo’n park....”
“Ja. Want jij bent een man en zij is een vrouw. Je bent geen aardappel. En dan mag jij mij nu uitleggen waarom ik raar ben als ik liever geen 200 m² lingerie-reclame boven mijn hoofd heb tijdens het winkelen.”
“Ja hallo!!! Dat is toch maar een reclame? Dat is iets héél anders!”
“Hoezo? Vind je die vrouw op die reclame niet heel knap? Dat je denkt van ‘wow!’” “Ja!”
“Nou dan! Precies wat die reclame wil. Mag ik dan zeggen: ‘val me niet lastig met deze aandachttrekkerij?’”
“Goed. Oké. Maar nu nog even

recht op de man af: jij bent burgemeester van Utrecht en kunt het ding laten weghalen. Wat doe je?”
“Laten hangen. Maar wel de gemeentelijke afspraken over reclame eens onder de loep nemen. En ik zou Pieter van Vollenhoven bellen.”
“?????”
“Die vrachtwagens van Hunkemöller zijn rijdende posters met schaars gekleed vrouwelijk schoon. Volgens mij niet echt bevorderlijk voor de verkeersveiligheid. Nog afgezien van de aanslag op het milieu van automobilisten die afslagen missen doordat ze afgeleid worden onder het rijden en daardoor extra kilometers maken. Maar laat de Nationale Veiligheidsraad zich daar maar over buigen en niet de ChristenUnie. Voordat we weer zo’n spruitjesluchtdiscussie krijgen van hyperventilerende mensen die bang zijn terug te keren naar de jaren vijftig. Wat dat dan ook mag zijn.”

Luite-Harm Kooij is dominee van Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt in Leidsche Rijn

Hard werken tijdens het reces

Binnenkort gaat de Tweede Kamer weer met reces. Dit is de tijd waarin Mark Rutte, Femke Halsema en Arie Slob met een boekje op het strand genieten van hun welverdiende rust. Tenminste, dat is het beeld dat veel mensen hebben van het reces. Maar een Kamerreces is helemaal geen vakantie.

Door Jacco Overeem

De Tweede Kamer gaat vijf keer per jaar met reces, dat is in totaal zeventien weken. Van al die recessen is het zomerreces het langste, dat duurt dit jaar van 6 juli tot en met 3 september. Een reces is de tijd waarin de Tweede Kamer niet bijeenkomt om te vergaderen, maar dat betekent niet gelijk dat de politici niets doen. “Tijdens het reces hebben Kamerleden tijd om

achterstallig werk in te halen, omdat ze niet meer gebonden zijn aan de vergaderingen”, vertelt Maartje Mol, voorlichter bij de Tweede Kamer. Tijdens de recessen gaan de parlementariërs vooral het land in. Ze houden spreekbeurten, hebben contact met hun achterban, voeren campagne en gaan op werkbezoek. De volksvertegenwoordigers zijn dus niet altijd op hun kantoor, maar ze zijn wel hard aan het werk.

Ontspanning

Toch is een reces ook de aangewezen tijd om wat te ontspannen. En ontspanning hebben de Kamerleden met hun zeventigurige werkweek wel nodig. PvdA'er Staf Depla: “Als Kamerlid heb je lang reces. We gaan geregeld met onze kinderen op vakantie.”

Kamerleden gebruiken vooral het zomerreces om een paar weekjes naar het buitenland te gaan, maar sommigen gebruiken daarvoor een ander reces. Volgens Mol zijn er echter weinig Kamerleden die elk reces standaard op vakantie gaan. Naast vakantie kan een reces ook gebruikt worden voor andere ontspanning. “Ik heb genoten van echte rust, bijtanken, genieten zonder tijdsdruk en afspraken, met een aantal mooie boeken en een paar boeiende films”, schreef Gerda Verburg, toen nog CDA-Kamerlid, op haar website na een kerstreces.

Veldwerk

Sommige Kamerleden ontspannen niet zo veel. CDA'er Jan Mastwijk gebruikte eens een reces om te kijken hoe het er in de tuinbouw aan toe gaat. “Ik neem de stelling ‘reces is geen vakantie’ serieus. Het is de perfecte gelegenheid om zelf te ervaren waar je als ondernemer in de tuinbouw allemaal mee te maken krijgt.” Zijn partijgenoot Jos Hessels vindt het reces ook werktijd. “Het reces is een drukke, maar zeker ook interessante en leuke tijd voor een Kamerlid. Geen Haagse bureaucratie, maar écht politiek bedrijven, dicht bij de mensen. Daar zou méér tijd voor moeten zijn.”

Van oud-Kamerlid Joost Eerdmans (LPF) zou de Kamer daarentegen wat minder reces mogen hebben. “Ik vind dat we te veel op reces zijn. En er wordt onvoldoende duidelijk gemaakt aan de mensen wat er tijdens een reces gebeurt. Daarbij werken we doordeweeks

ook maar drie dagen.” Eerdmans vond het zo erg dat hij een voorstel indiende om minder op reces te gaan. Alleen de SP steunde zijn voorstel.

Teruggeroepen

Tijdens een reces kan de Tweede Kamer ook teruggeroepen worden. Dit gebeurt af en toe, als er iets bijzonders gebeurt. Tijdens het zomerreces van 2006 moesten volksvertegenwoordigers bijvoorbeeld hun reces afbreken om te debatteren over de crisis in Libanon. Maar meestal hoeft niet ieder Kamerlid terug te komen. Alleen de leden van de commissie die over het onderwerp gaat, komen dan terug; de rest mag hard door blijven werken of genieten van zijn vrije tijd.

Als aanstuurder van de redactie van Perspex zoeken wij een:

Hoofdredacteur Perspex

De hoofdredacteur van Perspex stuurt is verantwoordelijk voor het vijf maal per jaar laten verschijnen van Perspex. Samen met de eindredacteur stuur je de redactie aan, en zorgt er voor dat alles goed verloopt. In overleg met het bestuurslid Communicatie zet de hoofdredacteur een lange-termijnkoers uit. De hoofdredacteur heeft geen zitting in het bestuur.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Enige journalistieke ervaring
- Voldoende tijd (zo'n 4 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Voor meer informatie kun je terecht bij Simcha Looijen, perspex@perspectief.nu. Sollicitaties kunnen worden gestuurd worden naar Margreet Schutte, communicatie@perspectief.nu

Denk mee in een werkgroep!

Mail voor meer informatie naar politiek@perspectief.nu

Perspectief heeft verschillende werkgroepen. In werkgroepen wordt nagedacht over politieke thema's op een bepaald gebied. Maar het blijft niet bij denken en discussieren. Werkgroepen schrijven ook scripta's, opiniestukken en manifesten. Op die manier blijft Perspectief altijd up to date. Lijkt het je leuk om ook mee te denken over de politieke koers van Perspectief en de ChristenUnie? Geef je dan op voor een van de volgende werkgroepen:

- Werkgroep Gezondheid en Sport
- Werkgroep Economie en Financiën
- Werkgroep Onderwijs
- Werkgroep Duurzaamheid
- Werkgroep Justitie
- Werkgroep Overheid

Stuur je CV met een korte motivatie naar Harmjan Vedder, bestuurslid Politiek. Dit kan via politiek@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Bellen mag ook, naar 06-45020595.

Gezocht: Redactieleden voor Perspex

Mail voor meer informatie naar perspex@perspectief.nu

Vanwege het vertrek van een aantal medewerkers is er weer plaats voor nieuwe enthousiaste mensen in de redactie van de Perspex. Belangrijkste verantwoordelijkheden van de commissie:

- uitgeven van het politiek jongerenmagazine Perspex (5x per jaar)
- leden op de hoogte brengen van de verenigingsactiviteiten en -nieuws, het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie, politiek nieuws en achtergronden
- stimuleren van betrokkenheid en bevorderen van maatschappelijke bewustwording van leden door verschillende thema's aan de orde te stellen in een aantrekkelijke vormgeving en door taalgebruik dat jongeren aanspreekt
- namens de vereniging naar buitentreden middels artikelen die geschreven zijn vanuit een christelijke politieke visie en waarin andere meningen en politieke visies geconfronteerd worden met het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie

We zijn op zoek naar mensen met:

- een journalistieke inslag
- affiniteit met (christelijke) politiek
- gevoel voor de doelgroep van de Perspex

Lijkt het je wat? Of heb je meer vragen? Schroom niet en neem contact met ons op.

Stuur je CV met een korte motivatie naar Simcha Looijen, hoofdredacteur van Perspex, via perspex@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Bellen mag ook, naar 06-46416229.

Commissie Communicatie

Zou jij mee willen denken over de nieuwe huisstijl van Perspectief? Vind je het leuk om promotieactiviteiten op festivals te regelen? Kortom heb je affiniteit met communicatie en Perspectief?

Dan nodig ik je uit om deel te nemen in de commissie Communicatie!

De commissie Communicatie is een nieuwe commissie. Een politieke jongerenorganisatie moet van zich laten horen, moet laten zien wie ze is. Om dit doel te bereiken moet er veel werk verzet worden. De commissie is opzoek naar mensen die over organisatietalent bezitten en/of verstand hebben van het vak communicatie.

Dus wil jij mee helpen Perspectief op de kaart te zetten? Stuur dan een mailtje naar communicatie@perspectief.nu.

Gezocht: Debaters...

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is op zoek naar actieve leden die het leuk vinden om een bijbelstudie/ debat avonden te gaan houden bij studentenvereniging. Je zult hiervoor in september een korte cursus krijgen waarna je ongeveer 1 á 2 keer per maand met z'n tweeën een avond gaat houden op een studentenvereniging. Dit met doel om de politiek onder de studenten te brengen en ze bewust te maken van maatschappelijke bewustwording.

Lijkt je dit wat, neem dan contact op met jcbuts@gmail.com

Gezocht: leden werkgroep Mobiliteit & Ruimte

Binnenkort start de nieuwe werkgroep Mobiliteit & Ruimte. Hiervoor zijn wij op zoek naar mensen die zich graag willen gaan inzetten voor Perspectief. Centraal binnen deze werkgroep staat het streven naar een duurzame opzet van de ruimtelijke ordening en verbetering van de mobiliteit.

Hoe kan de mobiliteit worden verbeterd en tegelijkertijd het milieu worden ontzien? Hoe dient aan de toenemende ruimtebehoefte te worden voldaan en kunnen waardevolle cultuur- en natuurgebieden beter worden beschermd? Op welke wijze kan de versnippering van het landschap worden tegen gegaan? Dit zijn enkele voorbeelden van onderwerpen die binnen de werkgroep mobiliteit & ruimte aan orde kunnen komen. De creatieve ideeën van de werkgroep worden omgezet in opiniestukken, moties, resoluties en voorstellen voor het bestuur. Daarnaast houdt de werkgroep de Tweede Kamer fractie scherp in de gaten.

Voel jij je aangetrokken tot het onderwerp Mobiliteit & Ruimte en wil je graag actief worden? Stuur dan een mailtje met een korte motivatie naar Niels Kruithof, via n.kruithof@quicknet.nl. Je mag ook bellen naar 06-42684031.

ChristenUnie is aan zet!

Regeerakkoord zet in op **Jeugd en Gezin**

“Wij leven in verbondenheid met onze kinderen; onze kinderen leven in verbondenheid met ons. De jeugd verdient onze zorg”. Zo begint het verkiezingsprogramma voor de Tweede-Kamerverkiezingen (2006) van de ChristenUnie. Het coalitieakkoord start met dezelfde soort termen: “Het gezin is van grote waarde. In het gezin worden kinderen opgevoed, wordt geborgenheid geboden en worden essentiële waarden en normen voorgeleefd en overgedragen aan volgende generaties.” Hieruit blijkt dat ook in het coalitieakkoord het ChristenUnie-geluid is te horen. Maar wat zijn nu de concrete afspraken die zijn gemaakt in het akkoord en wat moeten we daar van vinden? In dit artikel bespreek ik een aantal zaken die vallen onder het kopje ‘Jeugd en Gezin’.

door Bert Wiene

Programmaministerie

Wat is een programmaministerie? Kort gezegd is dat een soort virtueel ministerie opererend rond een bepaald thema. In dit geval ‘Jeugd en Gezin’. André Rouvoet is programmaminister van dit ministerie en beschikt, in tegenstelling tot dergelijke ministers in eerdere kabinetten, over een eigen budget, eigen ambtenaren en sinds kort zelfs een eigen site. Guus Berkhout, hoogleraar Innovatiemanagement te Delft, pleit al langer voor deze vorm van organiseren. Hij stelt in een manifest dat hij schreef aan de formateur: “Zeven ministeries houden zich met het jeugdbeleid bezig. Meer dan dertig jeugdorganisaties bemoeiden zich met het meisje Savanna uit Alphen aan den Rijn (in september 2004 door haar moeder omgebracht, BW).

“Hulp die werkt is uiteindelijk goedkoper”

Niemand was verantwoordelijk voor het geheel. Daarom greep niemand in”. Berkhout pleit al langer voor projectministeries, alleen moet volgens hem wel het hele systeem om. “Een programmaminister Jeugd en Gezin is een prima keuze. Maar van mij zou de portefeuille wel wat breder mogen. In mijn manifest heb ik de portefeuille genoemd: Jeugd en Toekomst, waarbij toekomst is ingevuld met de samenhangende elementen Gezin-School-Werk.”

Jeugdproblematiek

Mevrouw Veenstra, kinderrechtster te Assen, geeft aan dat bestrijding van de problematiek rond jeugdigen begint bij het besef van ouders over hun opvoedingsrol, een goed

zicht van de maatschappij op opgroei en de morele problemen waarmee jongeren te maken krijgen.

Ze schat in dat ongeveer 95% van de problematiek van jeugdigen is terug te leiden tot problematiek van de ouders: “De gevolgen van een scheiding voor jongeren zijn veel groter dan veel ouders denken. Het gevolg voor de kinderen speelt bij de overweging van een echtscheiding maar een hele kleine rol.”

Onder toezicht stelling

Mr. Veenstra is belast met de civiele kant van het recht. Dit wil zeggen dat ze dus geen kinderen straft, maar wel kinderen onder toezicht kan stellen en uit huis kan laten plaatsnemen. Er zijn verschillende manieren waarop een kind in aanraking kan komen met de kinderrechtster. Er kan bijvoorbeeld door de bureaus van een kind een melding worden gedaan bij het Meldpunt Kindermishandeling. Als er een melding binnenkomt wordt de Raad van de Kinderbescherming ingeschakeld. Die doet dan vervolgens onderzoek en adviseert de rechter over het te nemen besluit. De kinderrechtster toetst het advies van de raad aan de wet en bekijkt of er voldoende grond is voor het onder toezicht plaatsen van een kind. ‘Onder toezicht stellen’ betekent dat het kind vanaf dat moment niet meer valt onder het gezag van zijn of haar ouders, maar onder het gezag van onder anderen een gezinsvoogd van Bureau Jeugdzorg. Men gaat over tot onder toezicht stelling (OTS) als de ‘zedelijke’ of ‘geestelijke’ toestand of de ‘gezondheid’ van het kind ernstige schade oploopt. In het regeerakkoord is, op afspraak van de ChristenUnie, de mogelijkheid opgenomen dat er sneller OTS kan worden opgelegd. Veenstra vindt dit wel een goed idee, “ik heb er echter wel een grote ‘maar’ bij”. Er moet volgens



haar “voldoende mogelijkheid zijn tot hulp” en de overheid moet dus geen versplinterde hulpverlening aanbieden. Kinderen zijn gebaat bij adequate hulp en kunnen geen genoegen nemen met een b-keuze, dat wil zeggen een voor de problemen van dit specifieke kind minder goede hulpverlening.

“De gevolgen van een scheiding zijn groter dan ouders denken”

Effectief

Een ander punt dat mevrouw Veenstra onder de aandacht brengt, is dat er goed moet worden gekeken naar het soort hulp dat wordt aangeboden. Ze is erg gesteld op een programma als ‘Multy System Therapy’, waarbij een jongere kortdurend erg intensief wordt behandeld en waarin zijn hele ‘systeem’ (ouders, broers, vrienden, school enz.) worden mee behandeld. Dit programma heeft zijn effectiviteit inmiddels bewezen. Peter Stam, directeur van Jeugdzorg Drenthe, beaamt dat het noodzakelijk is om te kijken naar de kwaliteit van een hulpprogramma. Maar, om te weten of een behandelprogramma werkt, moet je dit kunnen meten. Vragen als “wat zijn de effecten van een programma?” en “is het programma effectief?”, moeten een antwoord krijgen. Hiervoor is binnen Jeugdzorg Drenthe al een aantal jaren het project Resultaatgericht

Metten gestart. Door zowel bij aanvang als na afloop van een behandeling (in vaktermen ‘programma’ genoemd) te werken met vragenlijsten verzamelt men informatie over de effectiviteit van een programma. De overzichten geven echter vooral inzicht in de werkzaamheid van programma’s in het verleden. Om uitspraken te kunnen doen over het effect in de toekomst moet Jeugdzorg de waarborg inbouwen dat een programma “morgen hetzelfde wordt uitgevoerd als gisteren”. In 2006 is het project ‘Werken zoals bedoeld’ gestart om aan die voorwaarde te voldoen.

Financiering

De rol van effectmeting zou volgens Stam een veel grotere rol kunnen spelen in de financiering van de jeugdzorg: “We willen graag de goedkoopste zorg, maar vaak is goedkoop uiteindelijk duurkoop. We zijn goedkoper uit als de geboden hulp echt werkt en daarbij ook nog korter nodig is.” De overheid zou daarom een alternatieve prikkel kunnen invoeren door meer uit te gaan van prijzen per afgeronde hulpverlening in plaats van prijzen per gesprek of verblijfsdag te rekenen. Tegelijk zou dan als regel kunnen gaan gelden dat op brancheniveau de 5% slechtst functionerende programma’s zou moeten stoppen ten gunste van beter functionerende programma’s. Daarmee zou veel van de complexere wetgeving overbodig worden en de sector als geheel een enorme kwaliteitsimpuls kunnen krijgen.

Colofon:

Perspectief wordt uitgegeven door Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:
Simcha Looijen (Hoofdredactie)
Esther Jonker (Eindredactie)
Wim Doddema
Karin de Geest
Michaël van der Meulen
Jacco Overeem
Rianne van der Sar
Eva van Soest
Samuela Wijnja

Redactieadres Perspectief:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-137 741 34
e-mail: perspectief@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel.: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Rogier Havelaar (voorzitter@perspectief.nu)
Secretaris: Joëlline Goossen (secretaris@perspectief.nu)
Politiek: Mart Keuning (politiek@perspectief.nu)
Peningmeester: Anton de Wit (penningmeester@perspectief.nu)
Afdelingen: Marijn Gunnink (afdelingen@perspectief.nu)
Intern: Pieter Leemhuis (intern@perspectief.nu)
Internationaal: Jonathan van Tongeren (internationaal@perspectief.nu)
Communicatie: Margreet Schutte (promotie@perspectief.nu)

Vormgeving: Paul van Wijgerden
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens
Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.





Hé!
Wat doe jij eraan?!



ChristenUnie-jongeren

Word NU lid!

En ontvang gratis een CD als welkomstcadeau
In verband hiermee verplicht ik mij minimaal 2 jaar lid te blijven.



- Ja, ik word lid van **Perspectief, ChristenUnie-jongeren**. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.
- Ja, ik word lid van **Perspectief en de ChristenUnie**. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

- De CD "Intens" van Gerald Troost
 - De CD "Joshua" van Stonewashed
 - Lustrumbundel over Perspectief
- 




**Rogier Havelaar voorzitter
Perspectief**

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"

Steun dan Perspectief die daartegen in actie komt!

Wij heb JOUW STEUN nodig!

